made in BACKA

Kulturtidning
av och för ungdomar
på Norra Hisingen

• Nr 9 Juni 2012

Sveza upptäckte ordets makt när hon var 10 år Sidan 4

Tränaren **Leif** är en äkta eldsjäl på Backavallen Sidan 5

Fritidsgården **Ladan** – för dig som gillar djur Sista sidan

Ha en Skön sommar!

FOTO: HOMEIRA TARI

OMSLAGSBILDEN: Stående fr v [redacted] Anna Svedman, Joel Edvardsen, Ramin Sharifi Hugo Egnell och Oliver Bagge.
Sittande: Marcus Hjelm, Martin Milevski, Matilda Thylén och Alma Durakovic.

Nr 9 2012

Tidningen Made in Backa ges ut av Författarcentrum Väst med stöd av Allmänna Arvsfonden. Tidningen distribueras gratis till samtliga elever mellan 10 och 13 år i Backas skolor.

FÖRFATTARCENTRUM VÄST

ARVSFONDEN • ARVSFONDEN • ARVSFONDEN

Chefredaktör/ansvarig utgivare
Homeira Tari, 070 751 64 28
homeira.tari@madeinbacka.com

Redigering & grafisk form
Stefan Eliasson, 073-919 14 12
stefan@eliassoninformation.se

Administration
Christina Norrman
kanslivast@forfattarcentrum.se

Tryck
Hylte Tryck AB

SP Certifierad ISO 14001 · Miljömärkt Trycksak

Hemsida
www.madeinbacka.com
Ansvarig: Sahar Amini

ISSN 2000–4605

FOTO: SAHAR AMINI

Min dröm blev verklighet!

I GRYNINGEN, när jag vilade i min tunga oro, när näktergalarna satt på toppen av ekars magiska grenar och kvittrade sin glädje över vårens sköna doft, när måsarna flög över Backas gröna gårdar, drömde jag om en kvinna, en kvinna som tar hand om böckernas hus och skatten som vilar i böckernas hjärta. Hon kom in i mitt rum och viskade i mitt öra:

– Ta det här brevet och berätta inte för någon om det.

Jag viskade tillbaka:

– Detta måste vara det jag har väntat länge på.

När jag vaknar får jag ett samtal från en annan kvinna, en kvinna som i alla dessa tre år har stött Made in Backa. Hon säger med stor glädje:

– Allmänna arvsfonden stödjer Made in Backa ett år till.

Jag går sönder i mitt skal av glädje och säger: nej!

Hon säger: Jo, barnen kan jobba ett år till med sin tidning.

Drömmar, drömmar... Vi får aldrig glömma hur viktiga de är. Så länge vi kan drömma kan vi förverkliga dem också genom att ha ett hopp, genom att kämpa hårt, genom att hjälpa varandra och finnas för varandra.

Håll alltid, alltid hoppets ljus tänt för att inte bli skrämd av det mörkret som då och då faller ner.

Grattis till våra barn som kan fortsätta skriva i sin tidning ett år till,

Grattis till våra ungdomar som kan jobba med Backas tidning ett år till.

Grattis till våra skolor som kan fortsätta sina goda samarbeten med oss ett år till.

Grattis till vår stadsdel som kan blomma i kunskap och trygghet ett år till.

Grattis till mitt magiska rum, Författarcentrum Väst som kämpar för våra barn och ungdomar i Norra Hisingen.

Och till slut: stort, stort tack till Allmänna arvsfonden som hjälper oss att ge bättre möjligheter till våra barn – ungdomar!

Med all kärlek och respekt
Homeira Tari
Kulturpedagog och författare

...för vi har tagit STUDENTEN...!

DAGEN jag har sett fram emot men även en aning fruktat, är här. Slutet med en början.

Att ta studenten är något som många längtar efter, att äntligen bli klar med skolan och på egen hand ta beslut som kommer påverka dig, val som du kommer vara stolt över, men även misstag som endast du kan stå för. Det är uppfriskande men även nervöst. Det schema som jag konstant har följt under mitt liv är borta. Jag kommer inte längre ha engelska på tisdagar, jag kommer inte ha panik över läxor, jag kommer inte dampa loss över läxor som jag ännu inte har gjort, jag kommer inte längre kunna komma på ursäkt till varför jag är försenad till en lektion. Jag kommer inte längre kunna säga sommarlov, vinterlov, påsklov, etc. Jag kommer inte längre möta samma människor och klasskompisar som jag gjort varje dag under dessa tre år, jag kommer inte längre gå till skolan.

FOTO: HOMEIRA TARI

Från och med dagen efter studenten är jag schemafri. Det är en fantastisk känsla. Tänk er, under alla era år har ni tillbringat era vardagar i ett klassrum, hur SKÖNT känns det inte att få öppna dörren och säga: Inte mer!

Under alla dessa år har mina lärare förberett mig för världen, främst vill jag tacka mina lärare under mellanstadiet och högstadiet och därefter lärarna i gymnasiet som har gett mig verktyg att skapa. Men framförallt vill jag tacka min mor som alltid har funnits tillhands och som gång på gång har uppmuntrat mig att fortsätta kämpa, för vi alla vet att skolan kan ha sina tuffa tider.

Jag ser fram emot studenten, men mest av allt så längtar jag efter dagen som kommer efter studenten. Stunden då jag vaknar och inser att det var sista kapitlet i den delen av mitt liv och att nu kan jag börja med ett 'blankt nytt papper'.

Sahar Amini

ATT ta studenten och slippa pluggandet är väldigt skönt. Jag känner mig stolt. Vägen var långt och slitsam men äntligen är jag framme. Sedan vill jag tacka alla som har hjälpt mig att bli den jag är idag.

FOTO: HOMEIRA TARI

I dag är jag på praktik på en bilfirma, känner mig som en vuxen på riktigt! Jag vaknar, jobbar och kommer hem trött.

Ahmed Nejmedin

FOTO: POURIA AHMADI

Niki och Tilda från klass 4B är tillbaka i klassrummet efter att de har intervjuat slöjdläraren Katrin. Läraren heter Sophie Utter.

KATRIN

– är ny slöjdlärare på vår skola

Slöjdläraren Catrin Öster.

VI INTERVJUADE syslöjdsläraren Katrin för hon är ganska ny på skolan. Vår intervju gjordes i ett litet rum i ett stort och högt hus i Backaskolan.

Katrins favoritfärg är röd, om hon inte hade det här jobbet skulle hon vilja vara trädgårdsmästare.

– Jag tycker mycket om det här jobbet för att jag gillar barn. De är spontana och har mycket fantasi.

Katrin har sytt en brudklänning som hon är väldigt nöjd med, men det finns en grej som hon inte gillar med syslöjd: Att man hela tiden får mycket trådar och damm på kläderna.

Hennes favoritdjur är häst.

– För att de är stora och mysiga och att man kan rida på dem.

Hon har sytt en klänning som hon inte gillar.

– Jag har aldrig använt den för den passar inte mig.

Katrin valde att jobba som syslöjdslärare för att hon gillade slöjd när hon gick i skolan och tycker att slöjd är det bästa ämnet.

Niki Ebrahimi
Tilda Johansson
4B, Backaskolan

”Jag upptäckte ordets makt när jag var 10 år”

FOTO: SEBASTIAN BAGERZADEH

Sveza Filipova kan många språk och är både författare och forskare.

Hur länge har du bott i Sverige?
Sedan 1988 (i 24 år).

Vad fick dig till att bli författare?
Jag har skrivit dikter i hela mitt liv. Detta har varit mitt sätt att utforska världen och att utrycka mig. Jag tror jag var 10 år gammal när jag blev medveten om ordets makt. Då skapade jag en dikt om en elak häxa för att skrämma min olydiga lilla syster. Och det fungerade!

Hur många dikter har du skrivit?
Flera hundra.

Vilken sorts dikter skriver du?
Mina dikter kan definieras som betraktande och filosofiska. Jag använder mig ofta av naturen som symbol.

Vilken är din senaste dikt?
Den här:
Vad hindrar mig
för att se på var och en
med ett glatt leende?
Vad hindrar mig
för att se på var och en
från Guds perspektiv
(även om Skapelsen är hypotetisk).
Vad hindrar mig
för att se på mig själv
på samma sätt.

Försöker du få fram något budskap via dikterna?
Mina dikter är en självbiografi som handlar av min utveckling som människa. Jag tror inte att jag medvetet försökte få fram något speciell budskap, men jag blir glad om mina dikter gör att man känner mera respekt och kärlek till livet i alla dess former.

Vad är du mest nöjd med i dina dikter?
Att jag lyckades att vara ärlig.

Vad är du minst nöjd med i dina dikter?
Kanske ibland hittade jag inte det bästa uttrycket, det rätta ordet.

Vilken är din favoritdikt?
Jag har väldigt många favoritdikter. Det känns orättvist att välja en av dem. Det spelar ingen roll vad en favoritdikt handlar om. Den viktigaste är att den berör dig.

Vad heter din favoritbok?
Som författare och forskare har jag läst enorm många böcker och har många favoritböcker. Det finns för många underbara böcker för att jag ska peka ut bara en.

Från vilken ålder rekommenderas dina dikter och böcker?
För mina dikter tror jag inte det finns någon åldersgräns. Jag tror att man bär med sig mycket visdom även som väldigt ung – svårigheten är att sätta ord på sina känslor och tankar. Då kommer dikterna att hjälpa till. Och man kan förstå dem på olika sätt under olika perioder av sitt liv.
Mina vetenskapliga böcker är skrivna för vuxna, men jag kan berätta om dem för unga människor så dem kan förstå deras budskap.

Vilken författare har störst influens/påverkan på dig?
Olika författare under olika perioder i mitt liv.

Vad är slaviska språk?
En språkgrupp som delar sig i sydslaviska och östslaviska. Bulgariska, makedonska, ryska, serbiska tillhör den östslaviska språkgruppen. Vi skriver med ett annat alfabet, som kallas för det kyrilliska alfabetet. Alfabetet har skapats speciellt för det bulgariska språket och har spridit sig sedan till de andra länderna.

Vilka språk kan du?
Bulgariska, ryska, svenska, makedonska, engelska. Har läst franska och italienska. Kan även lite polska.

Varför bosatte du dig först i Istanbul?
Det var den enda landet som jag och min man fick lov att åka till som turister under kommunistdiktaturen. Vi tog chansen och stannade där. Vi bodde i ett år på en flyktingförläggning i Istanbul.

Vad fick dig att flytta till Sverige?
Som politiska flyktingar kunde vi inte bo i Istanbul och i Rom. Vi kunde inte heller återvända till Bulgarien. Vi behövde ett nytt hemland och det blev Sverige. Vi flyttade till Sverige under 1988 som kvotflyktingar från Rom. Vi blev väldigt glada när vi fick uppehållstillståndet och visum, skickade till oss i Rom.

Vad för slags yrke hade du innan du blev författare?
Jag har alltid skrivit, men av sidan av detta har jag utbildat mig inom litteratur- och språkvetenskap. Jag undervisade på mellanstadiet, högstadiet och på gymnasiet samt arbetade jag som journalist.

Vad för slags forskning höll/håller du på med?
Jag forskar inom etnologi med folksagor; inom sociologi, litteraturvetenskap och översättningsteori. Jag deltar i olika vetenskapliga konferenser och gestföreläser vid olika bulgariska universitet inom dessa ämnen.

Omar Abdi

Svezas väg till Sverige

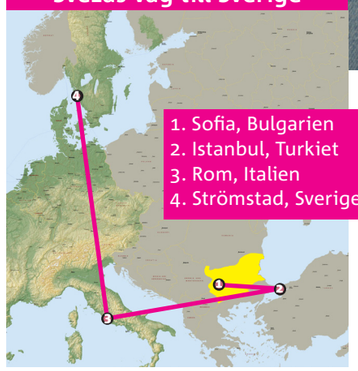

* Eldsjäl brukar man kalla en person som brinner för något och arbetar mycket utan egen vinning för något som han eller hon tycker är viktigt. Ofta gäller det arbete i ideella föreningar eller för välgörande ändamål.

Leif är Backavallens eldsjäl*

FOTO: POURIA AHMADI

SEX ELEVER ur 4B i Backaskolan var på Backavallen och träffade Leif Sjöqvist. Backa BK och Hisings IF är två klubbar som samarbetar med varandra.

Leif är 53 år gammal. Han fyller år den 11 september. Han har varit intresserad av fotboll hela sitt liv. Som barn hade han många kompisar i skolan. Han har tre barn, två killar och en tjej. Han har bott i Backa i 26 år och blev ungdomsansvarig 1995. Han gillar musik och att läsa. Han bor i en lägenhet i närheten av fotbollsplan. Leif har jobbat på Backavallen sedan 1989.

- Min favoritspelare är Maradona och favoritlag är Barcelona, berättade han.

Vi frågade om han någon gång hade tvekat om att bli fotbollstränare. Han svarade att utan tvekan är man inte klok.

Leif har jobbat med olika åldrar men han tycker att det är bäst att träna de äldre, 16-18 år för att han kan kräva mer av dem och han behöver inte ta det försiktigt för att han vet att de kan. Han menar att man kan ju inte kräva att en 6-åring ska kunna göra en dubbelnick eller något sådant.

Vi frågade också om hur många som spelar i Hisings Backa och om de har bra fotbollstränare. Han sade att det är ungefär 450 som spelar och att de har bra tränare. Han tycker att det är jätteviktigt att ledaren, tränaren ska vara bra.

Leif gillar...
TV-serien The Wire
Maradona
Bada
Roligaste resa: Manchester

– Vi utbildar spelare på olika nivåer. Vår strävan är att göra dem så duktiga som möjligt men också att de ska lära sig fair play. Fotbollen är ett lagspel där man måste lära sig att inte bara ta för sig utan också visa hänsyn. HBFC är en klubb där man umgås över alla gränser och måste lära sig att göra det.

Vi undrade om Leifs pappa brukade spela fotboll. Hans svar var att han var löpare. Vi frågade Leif om oroligheterna som har varit i Backa och undrade om det var så i hans ungdom tid och han svarade så här:

– Jag kan säga att det var värre på min tid men allting brukade stanna kvar i området för det blev inte så uppmärksammat som idag. Det som händer idag skrivs i tidningar, visas i tv m m.

David Georgievski, Carlo Ukalovic, Oliver Bagge, Felicia Holmbom, Erik P, Leo Almäng
4B, Backaskolan

Vilken sport kollar du på mest?

Yafet, 7C: Fotboll. För att jag spelar fotboll och det är intressant.

Caisa, 7I: Fotboll. För att Messi spelar fotboll.

Benjamin, 6E: Fotboll. För att jag älskar fotboll.

Neda, 7F: Fotboll. För att det är roligt och det är intressant.

Marcello, 7C: Fotboll. För att jag älskar fotboll.

Albert, 7C: Ishockey. För att jag gillar allt med ishockey.

Nicole, 7I: Fotboll. För att Ronaldo spelar fotboll

David, 7F: Fotboll. För att det är intressant och kul.

Matilda, 7I: Fotboll. För att Ronaldo spelar fotboll.

Stevan, 7E: Handboll. För att jag spelar handboll.

Erik, 7F: Ishockey. För att jag spelar ishockey och jag gillar det.

Kenny, 7D: Fotboll. För att jag gillar fotboll.

Ismar, 7F: Fotboll. För att det är intressant.

Buba, 7E: Fotboll. För att Häcken är bäst!

Maria, 7F: Ridsport. För att det är kul.

Mikael, 7C: Fotboll. Det är roligt att spela.

Pece, 6E: Fotboll. För att det är roligt.

Alex, 7F: Fotboll och Ishockey. För att jag spelar båda sporterna.

Marcus, 7F: Ishockey. För att det händer mycket och jag spelar ishockey.

ENKÄT:
Erik Martinsson
Ismar Bilajbegovic
Alexander Dimovski
Marcus Wastensson
7F, Skälltorpsskolan

Jag var barn och ville flyga bort
på egna vingar.
Visste att i drömmen kunde ingen
hindra mig eller
banna mig för att inte ha sagt hej
till alla då.

Kristin

skriver om dans och relationer

FOTO: POURIA AHMADI

Danit Afework och Alexandra Höglund har intervjuat författaren Kristin Bjarnadottir.

Vad heter du?
Kristin Bjarnadottir.

Hur gammal är du?
64 år.

Var bor du?
Partille Centrum.

Varför blev du författare?
För att jag tycker om språk och att uttrycka mig.

Hur många böcker har du skrivit?
Fem böcker och två korta pjäser.

Vad handlar dina böcker om?
Dans och relationer.

Hur länge har du varit författare?
Drygt 20 år.

Vad får du din inspiration ifrån?
Livet, resor och drömmar.

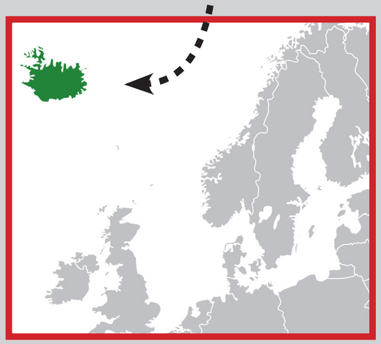

Varifrån kommer du?
Island.

Hur länge har du bott i Sverige?
Sedan 1985.

Vilka språk kan du?
Isländska, Danska, Svenska och Engelska.

Om du inte hade varit författare vad skulle du vilja vara då?
Skådespelare.

Hur många länder har du varit i?
16 länder.

Vad gör du på fritiden?
Dansar, Yoga och ser föreställningar på operan och läser.

Har du barn?
Nej, bara 22 syskonbarn.

Dansar du någon dans?
Ja, jag dansar tango och lär mig en swingdans som heter Balboa.

Vilka årstider gillar du mest?
Hösten och våren.

När fyller du år?
29 Maj.

Hur gammal var du när du blev författare?
30 år.

Vilken religion har du?
Kristendom.

Hur många syskon har du?
Sju men en har gått bort.

Vad har ni för tradition i ert land?
Jonsmässa.

Har du några husdjur?
Nej.

Kan du spela något instrument?
Nej.

Vem är din idol?
Björk.

Vad för slags musik gillar du?
Tangomusik och Barockmusik.

Vad är din favoriträtt?
Omelett med ingefära och halloumiost.

Vad är din favoritfärg?
Blått.

Vad har du för stjärntecken?
Tvilling.

Firar du jul?
Ja.

Om du vann 700 000 kr vad skulle du vilja göra med dem då?
Hjälpa barnen i Kambodja.

Danit Afework
Alexandra Höglund

Klass 4-5,
Brudbergsskolan

FOTO: HOMEIRA TARI

Alla har rätt att välja det de vill!

... det tycker Diana och Amra som har intervjuat fyra killar på Balettskolan

VI HAR TRÄFFAT några killar som går på svenska balettskolan och intervjuat dem om hur de har det i skolan. Att få höra att det finns elever som inte respekterar andra elever bara för att de dansar balett känns inte bra. Vi tycker att alla har rätt till att välja det de vill. Båda vuxna och elever får ta ansvar så att alla kan känna sig respekterade. Man ska inte må dåligt i skolan utan man ska känna sig trygg!

Vilken klass går ni i?
Åttan.

Vad är bra med dans?
Man tränar hela kroppen, blir starkare och orkar mer. Man lär sig mycket. Vi får göra det vi tycker om, rolig sport och konstform.

Varför valde ni just balett?
Mamma sade att jag skulle testa. Så jag testade några gånger och börja gilla det. Mina vänner började med dans och jag ville också prova. Det var kul och jag ville fortsätta med det. Jag har dansat innan och ville fortsätta.

Vilket yrke vill ni ha i framtiden?
Vara Dansare eller kanske jobba på MacDonalds, haha. Jag vill jobba som dansare i Sverige eller över hela världen.

Vad tycker ni om er skola?
Vi tycker om dansutbildningen, men teorin är inte lika bra. Det finns elever som inte går i vår skola och som inte accepterar oss .

Vad gör ni på fritiden?
Ute med kompisar, tar det lugnt, går ut, badar och dansar. På sommaren går vi på dansskolan.

Har ni blivit kränkta någon gång?
Ja.

På vilket sätt?
-Vi har kallats bög och bögjävel.

Tycker ni att vi elever också har ansvar för sådant?
Ja, absolut! Vi har ansvar att ta hand om oss själva. Det är vårt ansvar att prata med vuxna för att de ska kunna hjälpa oss.

Skulle ni kunna sluta dansa på grund av sådana ord?
Man funderar ju på det men man vill inte göra det. Det finns ju bara två dansutbildningar i hela Sverige.

Så ni är stolta dansare?
Ja, självklart!

Diana Hamid
Amra Memic
7 F, Skälltorpsskolan

PS!
På nästa sida kan du läsa en intervju med Balettskolans nya rektor.

made in BACKA

”Alla ska få känna framtidstro”

FOTO: HOMEIRA TARI

Namn: Tobias Gröndahl

Ålder: 41 år

Yrke: Områdeschef för Kultur och Fritid i Norra Hisingen

Har du barn?

Ja, mina barn heter Sander, 16 år, Alve, 11 år, Livia, 5 år och Eli som är 1,5.

Hur var din barndom?

Jag tycker att jag hade en bra barndom. Vi flyttade mycket och mina föräldrar skiljde sig när jag var nio. Men det är mest roliga minnen som lever kvar. Saker som kan vara jobbiga i stunden kan bli positiva minnen när man väl har kommit från det jobbiga. Jag känner att jag har fått massor av upplevelser under uppväxten och man utvecklas minst lika mycket av det som är jobbigt och svårt.

Vad har du för utbildning?

På gymnasiet gick jag först ett år på en teknisk utbildning och funderade på att bli arkitekt. Sedan ändrade jag mig och började på en linje som hette Social linje. Efter gymnasiet har jag läst till socionom, läst lite psykologi och familjeterapi. För ett par år sedan blev jag sugen på att läsa lite till och då blev det magisterkurser i utvärdering på Förvaltningshögskolan.

Vad har du innan jobbat med?

Jag har jobbat med en massa olika. Innan min utbildning jobbade jag både på båt och motell. Medan jag pluggade jobbade jag på en bensinstation. Efter min utbildning har jag varit fältassistent under flest år, men även skolkurator och drogförebyggande samordnare. Sedan 2007 har jag varit planerings- och utvecklingschef inom socialtjänsten i Trollhättan.

Varför valde du att just jobba i Backa?

När jag gick min utbildning praktiserade jag ett halvår som fältassistent i Backa och min mormor bodde här förut så det kändes roligt att söka jobb i Backa. Jag gillar att jobba där det är fullt av liv och spännande människor.

Vad tycker du om Backa?

Jag gillar Backa, det är många trevliga människor här, det är nära till centrum, affärer och ändå finns det mycket natur.

Hur började du jobba som områdeschef? Hur fick du tanken på att börja jobba med att bli områdeschef? Hur många är du chef över?

Jag började som områdeschef 1/4 så allt är fortfarande nytt och jag håller på och lär känna alla. Alla verksamheterna exempelvis bibliotek, fritidsgårdar, kulturhus, fältare, föreningsbidrag, kulturskolan och fritidsverksamhet har egna chefer och mitt jobb är att få helheten att fungera bra ihop med varandra och med resten av Göteborgs Stad. Jag tycker verkligen om att jobba med kultur och fritid. Hos oss får så många människor en möjlighet att ha roligt, utvecklas, träffa varandra och all vår personal finns ju till för alla som bor i Backa. Det känns som ett väldigt viktigt jobb där man får träffa massa intressanta människor.

Vad har du för planer om Backa?

Jag vill att alla barn och unga verkligen ska känna att vi i stadsdelen lyssnar på dem och att verksamheterna försöker göra allt för att man ska känna sig trygg och ha möjlighet att må bra och ha roligt hos oss. Det vi gör idag är bra...men man kan alltid bli bättre! En av våra största utmaningar vi har i samhället är att alla ska känna delaktighet och framtidstro. Det är ett av mina mål.

Är du konstnärlig av dig? Spelar du själv teater? eller har du stort intresse av det.

Jag kan inte sjunga, spela instrument och har inte spelat teater sedan jag gick i skolan. Men jag ser mig som konstnärlig i alla fall. Konst kan vara så mycket. Varje dag är ju som ett konstverk som vi är med och skapar. Musik, böcker, film, teater och idrott har alltid varit viktigt i mitt liv.

FOTO: HOMEIRA TARI

Vad har du för arbetsuppgifter på dagarna?

På dagarna träffar jag ofta de som jag är närmast chef över. Det är både enhetschefer, utvecklare och assistenter. Vi pratar om viktiga saker för att verksamheterna ska fungera. Sedan är det en del tid framför datorn med budget, uppföljning, planera och skriva. Nästan varje dag är det dessutom ett eller flera möten kring samverkan eller uppdrag från politiken om hur verksamheten skall anpassas till alla människors olika behov. Det finns så mycket vi vill göra och pengarna räcker inte till allt, därför måste vi planera så att vi använder resurserna så bra som möjligt. Vi vill att både skolan och äldreomsorgen skall vara bra för alla. Både inom idrott och kultur skall det finnas bra alternativ för både killar och tjejer, gammal som ung. För att samhället skall bli bra försöker vi samverka allt mer, mycket tid för oss chefer går åt till samverkan. Varje dag lär jag mig nya saker eftersom jag träffar så många medarbetare, det känns bra!

Vilka är dina framtidsplaner?

Mina framtidsplaner är att vara en bra pappa till mina barn, och vara med och skapa ett bra samhälle för alla!

Fabian Storsletten
Daniel Samuelsson
Skälltorpskolan

”Det är nolltolerans mot kränkningar”

FOTO: HOMEIRA TARI

Namn: Ionie Oskarsson

Yrke: Tillfällig rektor för Svenska Balettskolan.

Bor i: Fjärås, Kungsbacka

Har: Två barn, en katt och tre hundar.

Hur kom det sig att du blev den nya rektorn?

Jag är konsult och arbetar med olika uppdrag hela tiden, stadsdelsinledningen ringde mig och frågade, jag tyckte det var spännande och tackade ja.

Varför ville du bli rektor?

Det verkade spännande.

Vad tycker du om svenska balettskolan hittills?

Det är en bra verksamhet (skola). Det är också spännande att stadsdelen har en sådan skola.

Hur länge hoppas du på att jobba på skolan?

Mitt uppdrag är fram till den sista juni om de inte hittar en ny rektor. Men jag har lovat att fortsätta om de inte hittar någon ny.

Vill du stanna kvar på skolan?

Jag kommer inte söka till att bli rektor men jag har lovat att stanna.

> Kommer en elev till mig och säger att han eller hon blivit kränkt tar jag tag i det direkt!

Allt du hör om baletten, att de blivit kränkta och sånt, tänker du ändra på det?

Det är ett av mina uppdrag. Kommer det en elev till mig idag och säger att han eller hon blivit kränkt tar jag tag i det direkt! Det får inte förekomma, det är nolltolerans.

Vad brukar du göra på din fritid när du inte jobbar?

Jag brukar vara ute med mina tre hundar, träna och tävla med dem. Jag brukar också ofta vara med mina två barnbarn.

Har du själv några barn?

Ja, jag har två barn.

Har du något husdjur?

Ja, jag har en katt och tre hundar.

Hur var du i skolan som liten?

Jag var väldigt lugn och fokuserad i skolan.

Vilken relation har du till dans?

Jag tränar inte dans själv, men jag älskar att titta på det!

Vad tycker du om baletten?

De arbetar väldigt bra och förtjänar respekt!

Har du pratat eller träffat den förre rektorn, Olof?

Jag har tyvärr inte pratat eller träffat Olof eftersom det bara gått fyra dagar sedan jag började jobba här.

Tycker du att han har försökt göra något åt alla kränkningar?

Ja det har han säkert. Det är viktigt att barnen/eleverna känner sig trygga på skolan.

Arbetar du varje dag på skolan?

Nej, bara två till tre dagar i veckan. Annars jobbar jag två dagar i Angered.

Vad gillar du med dansen?

Jag gillar verkligen att titta på dans eller teater. Jag är väldigt intresserad av dans.

Vilka språk pratar du förutom svenska?

Jag kan flytande engelska och tyska. Jag förstår ganska bra spanska. Och mina föräldrar är från Danmark så jag kan lite danska men pratar det aldrig.

Neda Abdollahi
Dzenita Skenderovic
7F, Skälltorpsskolan

FOTO: STEFAN ELIASSON

GÖRA SLUT

Novell av **Emely Gallardo Jerez**

IDAG SKA JAG TRÄFFA Alex. Han är min pojkvän och vi har varit tillsammans i ett halv år.

Jag är brunett och har bruna ögon. Tydligen är jag populäraste tjejen i skolan, men egentligen bryr jag mig inte om vad andra tycker och tänker om mig. Det enda jag bryr mig om är Alex.

Jag bor med min pappa, men jag hatar honom och vill aldrig se honom mera. Han dricker av sorg, för att mamma och min stora syster dog i en bilolycka när jag var fyra år. Han älskade min mamma och min syster mer än mig.

Min pappa dricker varje dag och blir alltid sur och arg för varje gång jag ska göra något.

Han låter mig inte göra något roligt, så när jag vill ut från huset säger jag att jag ska till min tjejkompis. För jag får inte vara med några killar.

Jag måste alltid vara med tjejer för han tror att jag ska ha sex eller oskyddat sex, eller att jag ska bli våldtagen eller kidnappad. Han är ganska snäll, men han överdriver.

För att komma ifrån pappa så är jag mycket med Alex. Alex vill flytta ihop med mig någon gång, och när han sade det så frågade jag varför han ville det. Då sade Alex att han ville vara med mig för alltid och att vi aldrig ska separera från varandra. Jag frågade också om det var bara för att ha samlag. Men då blev han helt förvånad och sade:

– Vad får dig att tro att jag vill bo ihop med dig bara för att ha samlag?

– För att många killar tänker bara på sex, sade jag direkt.

–Och du tror att jag är en sådan kille då, eller...?" , sade han med en arg men samtidigt ledsen röst.

Då blev det tyst i rummet och det enda vi gjorde var att kolla i varandras ögon. Detta hände för några dagar sedan.

Idag är jag på väg till min pojkvän och vi ska studera till ett stort prov som vi kommer att ha om några veckor. På väg hem till honom så känner jag hur solen värmer upp mina kinder medan de svaga vindarna smeker min hud. Alla tankar förs bort och det känns som om alla problem och saker som stressar mig är borta. Jag känner mig fri och lugn som de kvittrande fåglarna på det vackra blomstrande trädet.

Hur ska jag säga till honom att jag älskar honom så mycket att jag måste göra slut för hans bästa?

Jag trycker för att komma upp till femte våningen. I hissen finns det en spegel, jag kollar på mig och ser att min mascara har runnit. Jag försöker fixa det.

Jag plingar på dörren men ingen öppnar. Jag går och sätter mig i trappan ett tag. Medan jag sitter där tänker jag studera lite, så jag tar upp min bok och börjar läsa lite smått.

Plötsligt faller en lapp från min bok. Jag går ner några trappsteg och tar upp lappen. Det är min läkartid. Jag kollar på lappen och läser för mig själv.

"Hej, du har läkartid tisdagen den 15 maj kl 15.00."

Åhh nej! Jag hade totalt glömt bort det.

– Hej gumman, vad läser du? sade Alex som precis kommit ut från hissen.

– Hej älskling! Nej, det var bara en lapp som ramlade ut från boken, sade jag med en svag röst.

– Aha, vad står det då?

- Inget särskilt, men jag måste gå nu. Hej då!

– Men ska vi inte läsa? Det var väl därför du kom?

– Jo, men jag kom på att jag måste göra något viktigt. Puss, puss, jag ringer dig sedan.

Jag ser på klockan och jag har bara 25 minuter på mig. Jag springer så fort jag kan till busshållplatsen.

När jag väl sitter i bussen så letar jag efter läkartidslappen, för att ringa att jag kommer något försenad. Telefonen ringer. Det är Alex men jag vill inte svara för att han kommer att undra varför jag gick och om det var något med mig. Jag stänger av telefonen, jag får hitta på något senare, jag orkar inte just nu, tänkte jag och lade telefonen i väskan.

När jag kom till läkarhuset så kollade jag på klockan som hängde på väggen. Den var 15.10.

Jag gick till väntrummet. Jag hann inte sätta mig för än de ropade upp mitt namn.

– Hej, trevligt att se dig igen. Hur har du haft det? Har du berättat det för honom, frågade läkaren.

– Nej, det har jag inte, jag vet inte hur jag ska säga det till honom. Det är kanske lika bra att göra slut och inte säga något om min sjukdom. För ibland känner jag att jag är en helt vanlig tjej som har hela livet framför mig, speciellt när jag är med honom. Han är den mest underbaraste personen jag har träffat. Jag älskar honom så mycket och nu vet jag inte hur jag lät mina känslor ta över, för att jag hade lovat mig själv att inte bli förälskad i någon.

– Men lilla vän... säger läkaren och ger mig en kram medan tårarna rinner.

När jag kom ut därifrån så ville jag bara hem. Vilken tur att medicinerna inte kostar något för att annars vet jag inte hur jag skulle överlevt. Jag tog vägen förbi apoteket och hämtade min medicin så att jag inte skulle oroa mig mer om det senare.

Åh nej, jag måste ringa Alex!

– Hallå, vem är det? sade Alex

– Hej, det är jag Sara!

FOTO: HOMEIRA TARI

– Aha, hej älskling. Hur mår du?

– Sådär, hur är det med dig då?

– Jag mår bra, men vad är det som har hänt? Du låter orolig.

– Jag måste berätta en sak som jag inte har berättat för någon annan. Men jag vill att vi ska träffas.

– Okej. Var vill du att vi ska träffas?

– Vid det blomstrande trädet på din gård, sade jag med en svag och orolig röst.

– Okej, vi syns där då. Hej då!

– Hej då!

Jag möter honom, han kommer fram till mig och ger mig en kram, han håller mig fortfarande i sin famn och viskar

– Vad är det som har hänt?"

Då sade jag med en ledsen röst.

– Detta är jättesvårt för mig, men... men jag måste göra slut.

– Varför? Har du någon annan? Jag förlåter dig inte..

– Du är det bästa som har hänt i mitt liv. Men min mamma hade HIV när hon fick mig och... jag fick det av henne. Jag tar bromsmediciner. Det är det enda jag kan göra. FÖRLÅT! Jag borde inte ha förälskat mig i dig. Förlåt att jag inte sade något om det innan, men jag var så rädd att förlora dig. Jag känner mig så lycklig när jag är med dig men nu kan inte vi fortsätta. Du måste leva ditt liv. För jag vet inte hur länge jag kommer att finnas kvar.

– Men du är ju mitt liv, det är med dig jag vill vara!

– Jag måste ta farväl!

Alex kramade mig och viskade i mitt öra:

– Vi ska gå igenom detta tillsammans!

Emely Gallardo Jerez
7F Skälltorpsskolan

Ryggan

Du kan ha din mobil i mig
Jag kan vara grön eller någon annan färg
Jag kan ha flera fickor
Du kan ha mig på ryggen
Det är mjukt i mig

Simon Andersson
David Andersson
7F, Skälltorpsskolan

Solenl

Jag är varm på insidan
men även på utsidan
du kan inte komma nära mig
för då dödar jag dig
jag värmer stället där du bor

Simon Andersson
7F, Skälltorpsskolan

Festen

NÄR JAG VAR LITEN var vi på en fest. Jag kommer inte ihåg vad festen var för. Men iallafall så var det över 50 familjer på festen. Vi hade hyrt en stor lokal. Jag hade bara en vän på festen, vars namn jag inte vill uppge. Han hade iallafall med sig en tändare. Han sade till mig att följa efter honom. Han tog mig bakom lokalen, där fanns en kartonglåda. Jag vet inte varför han ville att vi skulle gå just dit. Jag gissar att det var för att ingen annan var där. Han tog fram tändaren igen och visade mig den. Han tände eld på kartongen och försökte få lådan att brinna. Han lyckades men vi släckte den nästan direkt. Vi gick tillbaka in i lokalen och dagen fortsatte som vanligt.

En halvtimme senare gick jag för att ta lite frisk luft jag märkte att det var väldigt ljust runt hörnet där vi var förut.

Min kompis hade också märkt det. Vi gick dit för att se vad det var. Det var eld, tydligen hade vi inte släckt elden lika bra som vi trodde. Och nu höll halva lokalen på att brinna. 5 minuter senare visste alla på festen om att halva lokalen höll på att brinna. 10 minuter senare var brandmännen där. Några timmar senare var elden släckt och alla gick hem.

Anonym
Skälltorpsskolan

JAG GICK ut på skolgården. Ingen var ute. Jag såg en manick. Den var trekantig. Dörren stod på glänt så jag gick in. Det fanns en massa knappar, på knapparna kunde jag välja vilken ålder jag ville resa till. Jag tryckte på 19 år. Jag blev ett fotbollsproffs i Manchester City. Jag hade gula och röda f:50 skor. Sedan ville Sveriges landslag ha mig strax innan EM 2012. Jag öste in mål i Manchester City. Jag, Agüero och Balotelli var på topp. Jag vann skytteligan på 34 mål. Matchen mot Manchester United var ganska jämn men vi vann med 6-1 på Old Trafford. Jag gjorde 5 mål. Vi vann också Barclays Premier League. Jag vann också EM 2012.

Hugo Egnell
4B, Backaskolan

FOTO: HOMEIRA TARI

Hugo Egnell har fantiserat ihop en berättelse om en tidsmaskin.

NÄR JAG kom ut ur tidsmaskinen såg jag mig själv fast äldre, typ 100 år med massa skägg och keps och glasögon. Jag är skrynklig och har gamla kläder. Det är konstigt att man förändras så mycket.

Joel Edvardsen
4B, Backaskolan

Jag ser fram emot Gothia Cup

HEJ! Jag heter Sanna och är 11 år och fyller 12 om en månad. Jag älskar fotboll och har spelat sedan jag var 6 år. Jag har alltid spelat i Hisings Backa FC.

Jag spelar med flickor -00-01. Där spelar jag mittmitt och ibland målvakt.

Vi är ett gott gäng som har spelat tillsammans ganska länge nu. Tränarna heter Anders och Reinaldo. De har varit våra tränare i ca 3 år. Jag tycker att de är bra tränare för vårt lag.

Vi ska spela Gothia Cup i år, det ser jag fram emot.

Sedan spelar jag med flickor 98 också, där är jag alltid målvakt. Det är roligt att spela med stora tjejer. Tränaren heter Kent, han är också toppen. Förra året spelade jag Gothia Cup med flickor 98, vi kom till kvartsfinal.

Snart börjar serien med alla matcher. Så nu ska jag bara koncentrera mig på fotbollen och lägga innebandyn på hyllan...

Sanna Eriksson
Klass 4-5, Brudbergsskolan

Hej Philipp Lahm!

Jag heter Simon Andersson och bor i Sverige. Jag spelar också fotboll fast jag är inte lika bra som du. Du är min idol. Du är bäst på fotboll.
Ha det gött! MVH

Simon Andersson
7F, Skälltorpsskolan

Morfar, mormor och turisterna

DET VAR EN GÅNG en morfar och en mormor. De var vänner. En dag så skulle de ut och handla. Morfar hade körkort men inte mormor. De hade en sportbil. Morfar åkte fort. Han tryckte ner gasen för mycket och bilen stegrade. Då kom en kines och sade:

– Inte gasa mycket.

Morfar blev arg och därför så hoppade han ur sportbilen. Han slog ner kinesen och åkte iväg.

Då blev kinesen arg och började springa efter bilen. Han var inte smart och ringde polisen men han kom på det efter två dagar. Nu var morfar och mormor efterlysta. Då tog mormor fram ett fiskespö och spöade upp polisen. Sedan kom militärerna. Då blev morfar arg. Morfar blev plötsligt till Hulken. Hulken morfar visade upp sina muskler och alla blev svinsjuka. Alla åkte till sjukhuset och på sjukhuset sade att alla läkarna hade influensa. Morfar och mormor gick efter Hulken-barnbarnet. De åkte i fängelse och alla blev glad.

Yosef Brahim
4B, Fenestraskolan

Flygplatsens hemlighet

DET VAR EN GÅNG två flickor som hette Bella och Jenny. De skulle åka på semester till Italien. De tog taxi till flygplatsen och när de kom dit så gick de till incheckningen. När de hade checkat in så gick de och åt varsin hamburgare. Men helt plötsligt såg de två flickorna genom fönstret att deras flygplan åkte iväg genom luften på väg till Italien.

– Nej!! Det är ju vår flygplan, ropade Bella i örat på Jenny.

– Ja, jag vet, ropade Jenny tillbaks med oro i rösten.

– Vad ska vi göra, frågade Jenny skräckslagen.

– Inget... Det är försent, svarade Bella dystert.

De båda tjejerna gick och satte sig på en bänk inne i flygplatsen.

– Vad ska vi göra nu då, undrade Bella.

– Vi kan väl gå och kolla runt lite.

– Eller kan vi gå hem och ta flyget imorgon.

– Men det var sista planet och de har redan låst, sade Jenny.

– Då antar jag att vi måste stanna. Så vi får väl gå runt och kolla då som du sa.

Jenny och Bella gick runt lite och plötsligt såg de en dörr. På dörren stod det FÅR EJ ÖPPNAS!!!

De båda tjejerna tvekade en stund, men sedan sa Jenny:

– Kom, vi öppnar och ser vad som finns där bakom.

– Jag vet inte riktigt, sade Bella, det står ju att man inte får öppna dörren.

– Jag vet...men det gör inget om vi bara kollar lite vad som finns där bakom.

–Okej då, sade Bella och följde med Jenny.

När de hade öppnat dörren såg de en lång mörk trappa. Det hängde en lykta på väggen. Jenny tog lyktan i handen och sedan gick de ner för den mörka trappan. När de hade kommit ner från trappan såg de en dörr till. Jenny öppnade den och de gick genom en lång korridor. Plötsligt såg de en man som satt på en gammal sjukhussäng. Mannen stirrade på Jenny och Bella länge, sedan frågade han:

– Vad gör ni här?

Bella och Jenny blev jätterädda och sprang iväg fortast de kunde. Upp för trappan och ut genom dörren sprang de. Bella tog upp sin mobil och ringde polisen:

– Hej, jag och min kompis är inlåsta på en flygplats och när vi kollade runt lite så hittade vi en man som satt nere i källaren.

– Okej, sa polisen. Och så berättade Bella för polisen var flygplatsen låg. Efter en kvart kom det massor med poliser och pratade med Jenny och Bella. De visade poliserna vägen ner till källaren. Efter två timmar så kom de upp igen.

– Lurade ni hit oss, frågade en polis tjejerna.

– Det är klart vi inte gjorde det. Hittade ni honom inte, undrade Jenny.

– Nej, det gjorde vi inte, sade polisen.

Poliserna lämnade tjejerna en stund så de fick fundera lite. Just när poliserna hade gått i väg så kom mannen upp.

– Jag är inte farlig, sade han.

–Okej men vad gör du här, undrade Jenny.

– Jag har bott här i många år. Kan ni hjälpa mig att ta mig härifrån?

– Okej, sade Jenny.

De hjälpte mannen ut ur flygplatsen och som tack fick de biljetter av mannen så att de kunde åka till Italien. När tjejerna kom hem efter semestern var de jätteglada och nöjda. Och de fick jättemånga kramar av sina familjer.

Evelina
Emelie Stamgren
4B, Fenstraskolan

Silveruret

JAG VAR MYCKET nöjd med mig själv. Jag hade hittat ett silverur med någon vapensköld.

Det visade sig att det var bra att leta efter föremål på tippen. Jag hade nämligen en skrotorkester där hemma. Den här ska jag putsa. När jag kom hem undrade mamma varför jag kom hem tillbaka så tidigt. Jag förstod inte vad hon menade. Jag hade ju varit borta längre än vanligt. Jag måste missuppfattat tiden helt.

När jag hade putsat uret såg det nästan levande ut. Då rörde sig vapenskölden! Jag måste sett fel. Jag öppnade den. Det var fantastiskt att klockan fortfarande fungerande. Det såg ut som den aldrig hade använts.

Oj, klockan var redan tre! Jag måste ut och ta lite frisk luft för jag hade en konstig känsla i magen. När jag kom ut såg allt konstigt ut. Det var ingen trevlig syn, det såg ut som om det hade varit jordbävning. Ingen såg glad ut.

Hade det varit jordbävning? Nej, det kunde det inte varit. Men det var något mer. Alla tittade konstigt på mig. Det var så jobbigt med vad det nu var som hade hänt.

Jag var på väg in igen när jag såg mitt hus. Det var också sönderslitet. Det hade varit någon sorts naturkatastrof. Hade jag sovit hela tiden?

Tiden, det var det som var felet. Det var tiden som hade åkt tillbaka i tiden. Hur som helst så var det därför de tittade på mig så konstigt. För det måste verkligen sett ut som om jag kom från en annan tid. Jag förstod direkt vad det hade hänt.

Jag tog upp uret ur fickan. Det var varmt. Jag försökte göra sönder det men det blev inte en skråma. Jag blev så arg att jag kastade det rakt på en sten. Den studsade och gick upp.

Då såg jag att året var inställt på den första december 1789! Jag sprang fram och vred klockan till rätt datum. Då blev det äntligen som vanligt igen.

Jag funderade på vad jag skulle göra med uret. Jag får helt enkelt behålla det själv. Men vad som kan hända vet jag inte.

Martin Gruvesäter
4B, Fenestraskolan

FOTO: HOMEIRA TARI

Ramin Sharifi, Marcus Hjelm, Rasmus Olsson och Joel Edvardsen.

Basketdrömmen

VILL DU BERÄTTA om ditt jobb? frågade journalisten.

Jag svarade ja. Och så berättade jag så här:

– Jag är en av de mest kända basketträna rna i hela världen och jag är dessutom den bästa basketspelare i hela världen. Basket är mitt liv.

Journalisten frågade hur jag började spela basket. Då berättade jag att när jag var sex år såg jag ett program på tv där de spelade basket. Lakers mot Chicago Bulls. Det såg så himla roligt ut så jag tänkte att jag kunde bli som dom. Jag sökte upp en klubb och jag blev medlem och så började jag träna i laget. Efter ett tag började vi spela matcher och så vann vi. Jag var så skicklig att andra lade märkte till mig och ville ha mig i deras lag. Så skrev jag kontrakt med Chicago Bulls. Åren gick och vi vann matcher och cuper till och med turnering.

– Intressant, säger journalisten och nickar.

– Vad har du för drömmar framåt, frågar han.

– Att vinna hela basketenserien.

11 år senare vann vi hela serien. Och vi fick medaljer och pokaler.

Ramin Sharifi
4B, Backaskolan

Den hemliga skatten

DET VAR EN GÅNG två tjejer som var ute och lekte. Sedan började det regna och de gick in. De tog en kopp varm choklad och satte sig vid datorn. Plötsligt kom det ett meddelande på skärmen:

”Hej Jag heter Tindra. Jag har skickat detta mejl för att ge er ett uppdrag. Ni ska hitta prins Karls skatt. Här är en karta. Om en vecka ska ni få en båt av mig. Kom till hamnen så får ni båten och den riktiga kartan på bilden.”

Tjejerna blev nyfikna och ville hitta prins Karls skatt. Efter en vecka hade de packat mycket matsäck i sina väskor. Därefter gick de till hamnen. De såg Tindra och en kapten. Tindra sade:

– Kom hit, ni ska åka med den här båten! Då blev flickorna mer nyfikna och gick fram till Tindra. Hon sa:

Välkomna! De här är er kapten som ska följa med er till skatten. Hon pekade på en man som var uppe på båten. Det här är er karta, sade Tindra och sträckte en karta till tjejerna.

–Tack! Ska vi gå nu, frågade en av tjejerna, som hette Sara.

– Ja, hejdå, sa Tindra.

Efter en vecka kom de tillbaka med en skatt. Tindra väntade på dem i hamnen. De gick till ett café och öppnade skatten. I den var det två guldhalsband. De tog flickorna och gick hem.

Sude Yilmaz
4B, Fenestraskolan

Jag är veterinär

JAG SITTER i bilen. Jag är på väg till djursjukhuset där jag arbetar.

Nu ska jag ta hand om en hund som har brutit benet. Först ska jag röntga benet och se hur det ser ut. Om det är bruten ska jag gipsa det.

Nu är hunden klar och då ska nästa djur in. Det är en katt som har ramlat från andra våningen och har brutit två ben. Jag tycker synd om katten. Den här katten ska vara kvar här en vecka. Ojojoj, vad mycket jobb vi har! Jag ska röntga båda benen och se hur många ben som är brutna. Gipsa benet och sedan ska katten vila en vecka.

När jag är klar med katten är det lunch med Juliana och Isa. De är mina bästa kompisar. Jag har mat med mig och det har mina kompisar också. Om två timmar ska jag hem. Jag äter med mina kompisar i en timme.

Sedan tar jag hand om en hamster. Han ska få en spruta. När han har fått den ska han vila i två dagar.

När jag åker hem är klockan halv sju. När jag har kommit hem duschar jag och sedan ska jag lägga mig. Nästa dag ska jag vakna klockan åtta och arbeta till klockan halv sju igen. Ojojoj, vad trött jag är!

Mary Demir
4B, Backaskolan

Min katt Ulla

MIN KATT Ulla har gråsvart päls och lite vit. Hon gillar fisk. Hon gillar också att leka ute. Hon drömmer helst om mat och att leka.

Liam Linden
4B, Backaskolan

GUBBEN

JAG SER någon som liknar mig. Men han har käpp och kutig rygg. Han har glasögon, gamla kläder, och slitna skor. Han är fattig men han får inga pengar av någon, inte ens av sina kusiner. Men så såg han mig. Han frågade om han fick låna lite pengar, men jag sade att jag skulle gå och handla. Då frågade gubben om han kunde få följa med.

– Okej, då kan jag köpa mat till dig om du vill, svarade jag.

– Ja, det vill jag, men kan jag sova hos dig också?

– Ja, det få du.

När vi kom hem till mig frågade jag gubben:

– Vad skulle vi äta idag?

– Det får du bestämma, sa gubben.

– Vill du äta tacos eller spagetti och köttfärssås?

– Jag kan ta tacos, men har du grönsaker eller paprika, undrade han.

Jag frågade om han kunde ta fram kött och tacoskrydda.

– Yes! Det gör jag nu.

– Nu är maten klar, sade jag.

– Okej, jag kommer nu.

När vi satt och åt frågade jag:

– Vad ska vi göra ikväll?

– Vi kan gå till stan om du vill men kan vi leta efter fina kläder till mig då?

– Ja det kan vi, om de inte stänger tidigt idag, svarade jag.

– Ska vi gå nu eller ska vi vila lite först?

– Nej vi går nu, sade jag. Vi tar bilen, det är ändå gratis parkering.

Vi gick in en stor affär. Sedan köpte vi kläder. Efter en liten stund åkte vi hem. Jag frågade gubben:

– Ska vi äta kvällsmat, eller?

– Ja, det kan vi.

Efter att vi ätit så lade vi oss.

– God natt, sade jag.

– God natt, sade gubben.

Jag kunde inte somna. Jag låg och fnittrade när jag tänkte på gubben. Han var så lik mig. Kunde vi vara släkt? Jag gick och satt på tv:n. Då vaknade gubben.

– Vad gör du, frågade jag.

– Jag vaknade för det var högt ljud.

– Okej vi kan sitta här och prata, sade jag. Känner du Peter?

– Det gör jag, han är min kusin.

– Va?! Han är min kusin också. Då är vi också kusiner.

– Ja, det är bra. Vi är andra kusiner, sa gubben.

Efter en stund så stängde vi av tv:n och vi lade oss. Klockan var halv fyra på natten. Efter fyra timmar vaknade vi igen.

– God morgon! Vad ska vi äta idag? Vi kan äta smörgås till frukost. Sedan till lunch kan vi äta pizza, sade jag

– Okej.

Efter tre timmar så gick vi till pizzerian. När vi hade ätit så frågade gubben om han fick flytta till mig, för vi hade så trevligt tillsammans.

– Får jag bo kvar här, frågade han förväntansfullt.

– Ja, det får du.

– Tack så mycket, sade gubben.

Martin Milevski
4B, Backaskolan

Martin Milevski har hittat på berättelsen om Gubben.

FOTO: HOMEIRA TARI

Knäskadan

HANNA är 25 år och bor i Varberg. Hon har brunt långt hår och gröna ögon. Hon är en glad tjej som gillar att träna och spela innebandy. Hon bor ensam i en lägenhet med tre rum. På väggen har hon en affisch med sin favoritspelare.

Hanna är innebandy proffs. Hon spelar i Varberg. När hon åkte skidor för en vecka sedan hände något tråkigt. När hon skulle ta fram något så ramlade hon så taskigt att hon fick en blödning i ett knä. Hon blev jätteledsen och grät så mycket så att tårarna rann. Hon tänkte att hon inte kunde spela på länge. Hon tog sig hem via ambulans.

När hon kom hem ringde hon sin tränare. Han tröstade henne och sade att hon inte fick ge upp. Han fixade en sjukgymnast åt henne så hon kunde träna upp knäet. Hon fick börja med lätta tyngder och hon fick jätteont. Och hon tänkte att det inte kommer gå. Men hon bestämmer sig för att inte ge upp.

FOTO: HOMEIRA TARI

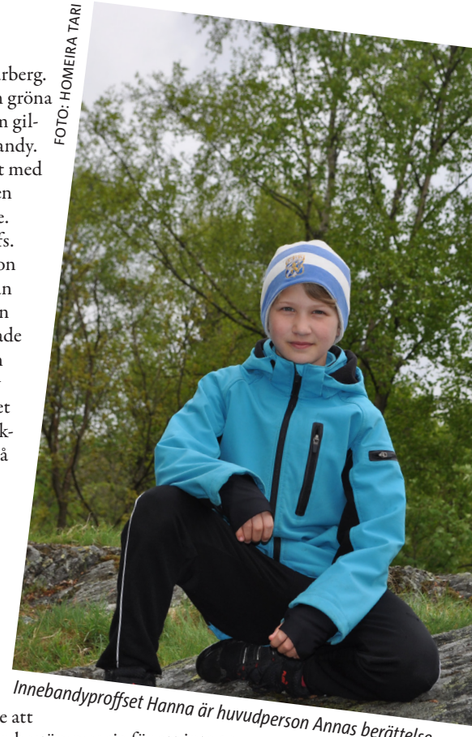

Innebandyproffset Hanna är huvudperson Annas berättelse.

Efter ett tag så börjar svullnaden läka. Hon börjar bli gladare och till slut läker svullnaden. Efter två månader så går hon ner till träningen igen och ska prova på. Knäet håller och hon känner sig bättre. På lördag är det match och Hanna blir uttagen! Hon gör hat trick. Och de vinner matchen med 3-0!!

Anna Svedman
4B, Backaskolan

FOTO: POURIA AHMEDI

Det var en solig tisdagsförmiddag när Nadine, Alma, Jana och Niki besökte besökte fritidsgården Ladan där de fick intervjua Anna Keybro.

FOTO: HOMEIRA TARI

Alla dagar är olika på Ladan

VI TRÄFFADE Anna Keybro som arbetar på ladan, som är en fritidsgård. Vi gick in i ett hus. I huset fanns ett bord och där intervjuade vi henne.

Anna Keybro jobbar med att laga mat, ta hand om djuren och passa barnen.

Anna valde att jobba på en fritidsgård för att hon ville jobba med människor. Hon provade sjukhus men det var inte roligt.

– Det roligaste är att alla dagar är olika på Ladan och att vi är ute och upptäcker olika saker tillsammans med barnen.

Annas favoritdjur är hund för att den blir som en kompis.

Vi ställde många frågor till Anna:

Vad gör du på fritiden?

– Tränar och är ute med mina hundar och är med min familj.

Hur många år har ladan funnits?

– Från slutet av 1800-talet

Hur ofta äter djuren om dagen?

– Tre gånger om dagen får de mat av oss.

Hur många barn är här varje dag?

– 17 förskolebarn och 11 fritidsbarn.

Vad är ditt favoritminne hittills här på Ladan?

– När djuren föds.

Har du någon favoritplats?

– Husvagnsresa för att alla är tillsammans.

Nadine Wik, Alma Durakovic, Jana Mircheva, Niki Ebrahimi
4B, Backaskolan

Så här många djur finns i Ladan:
2 hästar
1 get
5 eller 6 marsvin
2 kor
2 grisar

FOTO: POURIA AHMEDI